

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

De secu[n]do p[re]cepto eccl[es]ie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

de preceptis eccl. Fo. LXXXVII.

cere quia rudiſ tignorās sum. Dic q̄ talis saltē nō pōt excusare quin possit
cōsolari tristes: corriperc delinquētes: remittere offensas: supportare infirmi
rates p̄ximū fuit h̄mōi. Idecirco cū nō valcam ppter paup̄tarē elemosynas cor
porales pauperib⁹ ch̄rī cōtribuere: velim p̄mptos nos reddere ad largit
dū opera spūnalia luxta cōſiliū beati Petri: q̄ in prima sua canonica cap. iiiij. dicit sic. Unusquisq̄ sicut accepit gratiam in alterutrū illā administrātes sicut
boni dispensatores multiformis gr̄e dei. Patet etiā q̄ euāgelici predicatorēs
magistri theologie q̄ docent sacraꝝ scripturā ppter deū sunt ditiones & multo
plus merent q̄ homines potētes ac diuites huius seculi q̄ magnas pecunias
possidēt ac distrlbuunt. Et ecōtra gran⁹ peccat p̄dicatorēs euāgelici q̄ celestes
thesauros verboꝝ dei abscondūt: q̄ diuites q̄ pauperib⁹ ch̄rī negant corpales
elemosynas. Hinc Hieremias Thren. iiij. ca. ait. Parvuli petierūt panē & nō
erat q̄ porrigeret els. Hec de septē elemosynis spūnaliꝝ dicta sufficiat.

De septē p̄ceptis eccl. eccl. e.

Amplius rememoranda sunt precepta sancte matris
eccl. e: q̄ teste Aug. Ecclesia est quedā forma toti⁹ iusticie & cōmu
ne ius hominū. vnde sanctus Thomas in. ii. ii. q. x. art. xij. dicit sic.
Maximā habet autoritatē eccl. cōſuctudo que semp est in omnibus
bus emulāda: q̄ & ipsa doctrina catholicorū doctorū ab eccl. autoritatē ha
bet. Unde magis standū est autoritatē eccl. q̄ autoritatē vel Augustini:
vel Hieronymi: vel Ambrosij: vel culuscūq̄ doctoris. Hec Thomas. Precep
tū autē eccl. dei sunt multa: inter que septē habent principalia: ad quozob
seruantā tenent omes fideles sub pena peccati mortalī. Prīmū p̄ceptū P̄simū
est de celebratiōe festoꝝ. Quicūq̄ ergo fecerit aliquid opus manuale diebus p̄ceptum
dominicū & alijs festis que sunt oꝝ p̄cepto eccl. extra casum necessitatēs pec ecclie,
cat mortaliter. Sicut em in veteri testamēto nō solū sabbatū erat in p̄cepto
sed & alte solēnitates. sic in nouo testamēto nō solū dominica dies: sed & multe
alie solēnitates que figurate sunt p̄ illas: eo q̄ status iudaice legis fuit totus
figuralis legis gratie: iuxta illud Pauli. j. ad Cor. x. ca. Hec omnia in figura
cōtingebant illis: scripta autē sunt omnia ad correctionē nostrā. Hec Paulus:
Est autē cōſiderandū fin Tho. in. ii. ii. q. cxxij. ar. iiij. in respōſione ad primū
argumentū q̄ illud tertīū p̄ceptū decalogi: Demēto ut dīe sabbati sanctific
ces: raliter intellectū est: partim morale & partim ceremoniale: ideo poniſt int̄
p̄cepta decalogi inq̄tū est morale: nō inq̄tū ceremoniale. q̄tū ad determinat
nationē dīe sabbati: & ideo qui obseruaret dīe sabbati eo q̄ p̄cipit in lege moy
saica: iudaizaret & peccaret mortaliter. Et sicut dicit Thomas vbi sup̄ in re
spōſione ad quartū argumentū. Obseruāta dīe dominice in noua lege succeſ
dit obseruantie sabbati nō ex sui p̄cepti legis diuine: sed ex cōſtitutiōe eccl. e
& cōſuetudine populi ch̄rīani. Nec h̄mōi obseruatio est figuralis: sicut fuit ob
seruatio sabbati in veteri lege: & idē nō est ita arta phibitio opandi dīe domi
nicā sicut in dīe sabbati: sed quedā opera cōcedunt in dīe dominica que in dīe
sabbati phibebant: sicut decoctio elboꝝ & alia h̄mōi. Et etiā in quibusdā opes
rlb̄ phibitīs facilis ppter necessitatē dispensat in noua q̄ in veteri lege: q̄ si
gura p̄tinet ad p̄fessionē p̄ficiatis quā nec in modico p̄terire optet. Qpa autē
fin se cōſiderata immutari possunt p̄ locoꝝ tpe. hec Thomas. Sunt autē ultra
dīe dīnīca multa alia festa ab eccl. instituta ut hoīes in vera religiōe ac deuot
tōe fundarent. de q̄b̄ determinat de p̄se. vi. iiij. p̄nunciandū.

De secundū p̄cepto eccl. e.

Secundū p̄ceptū eccl. e est de obſeruāta ſeſunioꝝ: ido q̄ frāgit ſeſunla inſ
tituta ab eccl. ſine cā rōnabili peccat mortalī toties q̄tīs trāſgressus

De preceptis

fuerit. Obligant autem cuncti fideles ad ieiunandum tota quadragesima: ut per de cōsecra. dī. v. quadragesima. Et si sit ieiunia quatuor temporum: et ceteras vigilias: ut hī dī. lxxvij. p. totū. habet autem istud preceptum multas declaratiōes et exceptiōes: sed nota sub breviō q̄ nullus obligatur ad ieiunium ecclie an viagesimūpmū annum. Rō hī assignat a setō Tho. in. liij. sentē. dist. xv. vbi mouet dubium. Utque pueri teneant ad ieiunium: in ratione ad. lij. arg. Hā dī q̄ in pueris regreditur cibū nō solū ad actū nutritiū: sed etiā ad actū augmentatiū et virtutē: q̄ de residuo nutritiū etiā sit augmentū. Et q̄ virtus nature in pueris nōdū qualitatē: nō possunt sit multi cibū de cibo assumere: q̄ naturalis virtus illud querere nō posset: et tō indigent frequenti cibī sumptū: et propter hoc eis nō copet ieiunium dum sūt in augmento. Cepus enim augmentū fīm pīm est usq; ad finē tertij septenā: ut in plurib; q̄ res naturales nō currunt semper eodem modo: sed ut frequenter. Et ideo ante hoc tempore nō arant pueri ad oīa ieiunia ecclie suāda. Sed q̄ quanto ad terminū pīdictū appropinquare: rātio virtus nature magis roboret et augmentū corporis tardius pīcedit: cū in pīmis quīnq; annis pueniat puer ad medietatem totū augmentū ut pīb; dī. Ido fīm q̄ magis appropinquare ad pīdictū terminū sunt eis magis ieiunia cōmēsurāda. hec Tho. Hinc hiero. ad athletā de institutiōe paule filie sue: ep̄la incipit. Būs apls. Paulus scribēs ad Cor. dī sic. Displacit mihi maxime in teneris etatib; longa et imoderata ieiunia. Experimento didici asellū in

Qui ex 4 via cum lassius fuerit diuerticula querere. hec Hiero. Excusant etiā a ieiunio cūlantes et lactantes q̄ tā sibi q̄ filio puulo diligēti cura puidere tenentur. Sunt infirmi nō obligant ad ieiunium: sed nō oīs infirmitas excusat a ieiunio: sed tū illa q̄ tollit appetitū comedēdi. Etiam pauperes fīm Tho. et Durandū in. liij. sen. dī. xv. q̄ simul hī nō possunt hora comestioīs cōpetentē refectionē: sicut frequenter egenis pingit q̄ frustatim elemosynas querit nō tenent ad ieiunium. Vel etiā q̄n ex pīcedēti necessitate tū debilitati sunt q̄ ieiunium sufferre nō possunt. Itinerantes q̄ et laborantes excusant a ieiunio. Sed intellige sane fīz Tho. in. liij. sentē. dī. xv. et in. iiij. ii. q. cxlvij. ar. liij. Hā dī q̄ si pīgrinatio et opī labor cōmode differrī possit aut diminuit absq; derīmēto corporalī salutis et exterioris status q̄ requiriāt ad cōseruationē corporalī ut spūalis uter nō sunt: propter hoc ieiunia ecclie pīermittēda. Si autē immīneat necessitas: statim pīgrinādi et magnas diecas facēdi: vel etiā multū laborādi: vel propter seruatioē vite corporalī: vel pīf alīqđ necessariū ad vitā spūale: et simul cū hoc nō possūt ecclie ieiunia obseruari nō obligat hī ad ieiunandū: q̄ nō videt fuisse intēctio ecclie statuētis ieiunia: ut pī hec impēdīret alīas pīas et magis necessariās causas. Hec Tho. Durandus pī in. liij. sentē. dī. xv. q. ii. dī. q̄ pīgrinātes si assūmunt volūtarie pīgrinationē nullo modo licet frāgere ieiunium. Quādo autē imponit a cōfessore capiendū est tempore ut explat absq; ieiunij fractiōe. Et si ieiunium infra tempore pīgrinationē occurrit tēperādus est labor ut ieiunium obseruet: q̄ nō videt sufficiētē rō trāsgredēdi pīceptū ecclie pīf illud quod volūtarie assūmit: vel a simplici sacerdote imponit. Hec Durādus. Excusant etiā senes et antiqui q̄ grauari sentī sufficiētē refectionē sumere nō possunt. Nec est determinata etas usq; ad quos annos: quis teneat ad ieiunium. Iō si sunt fortes ad tolerandū ieiunium nō excusant. Plura alia occurrerēt ad explicandū sup̄ hī precepto q̄ breuitatis causa relinquent.

De tertio pīcepto ecclie.

Etīū pīceptū ecclie est de auditō missae diebī dīnicis et festiūs. Qui ergo sine causa rōabilit nō audit missam integrā diebī festiūs q̄ sunt dī pīcepto ecclie: vel ex pīceptu. Aut negligētia: aut ex levitate eūdi ad venationē: aut ad pīsūia ut alias recreatiōes: sive ex cupiditate lucrādi: aut ex ignoraētia crassa: peccat mortaliter tortēs: q̄tēns dimisit. Unū de pī. dist. i. missas. dī;